

tekstów przyrodniczych i medycznych, które opublikowano pod jej nazwiskiem (powszechna praktyka w Średniowieczu) – przy czym najstarsze z tych pism pochodzą z XIII i XIV wieku, a więc długo po śmierci Hildegardy.

Zastanawiające powinno być też to, że przez prawie 1000 lat pisma te nie miały wpływu na zachodnie leczenie. Dodatkowo niektórzy eksperci są zdania, że sama Hildegarda tylko tę wiedzę zbierała, sama jej jednak nie stosowała.

Czy „medycyna Hildegardy” jest pomostem dla ezoteryki?

Wynalazcy i ci, którzy sprzedają „medycynę Hildegardy”, przyznają się wprawdzie do wiary katolickiej, nie zadali sobie jednak trudu, by oddzielić się od idei ezoterycznych. Wiele z ich książek było od samego początku wydanych w jednym z największych wydawnictw ezoterycznych w Niemczech. Były one przy tym często opatrzone materiałem reklamowym typowym dla pism ezoterycznych. Wydana w latach 80-tych XX wieku Medycyna kamieni szlachetnych według Hildegardy z Bingen jest medycznie niepoważna, natomiast w swych podstawowych

założeniach **W licznych pismach spod znaku „medycyny Hildegardy” jako zgodza się z „chrześcijańska” sprzedawana elementami jest ideologia ezoteryczna.** ezoterycznego

obrazu świata. Kto więc otwiera się na myślenie, jakie wypływa z licznych pism „medycyny Hildegardy”, zdąża ku niebezpieczeństwu zagubienia własnej orientacji światopoglądowej, tym bardziej, że liczni autorzy, pod przykryciem „Hildegardy z Bingen”, jako rzekomo „chrześcijańską” sprzedają ideologię wyraźnie ezoteryczną.

Jak ustosunkować do „medycyny Hildegardy”? „Medycyna Hildegardy” jako całość nie przedstawia żadnej poważnej koncepcji, jest więc zdaniem ekspertów zbędna.

Kto mimo to chciałby wykorzystać poszczególne terapeutyczne lub dietetyczne pro-pozycje, które są proponowane pod hasłem „medycyna Hildegardy”, chcąc osobiście doświadczyć ich jako dających pociechę albo pomoc, powinien jednocześnie wiedzieć, że chodzi tu jedynie o ludzkie, naturalne przemyślenia, pozbawione mistycznego pochodzenia i religijnego autorytetu.

Źródła (wybór):

- Th. Much, Der veräppelte Patient, Wiedeń 2003
- K.H. Reger, Hildegard Medizin, Monachium 1993
- H. Schipperges, Hildegard von Bingen, Monachium 1997
- Stiftung Warentest, Die Andere Medizin, Wiedeń 2005
- H. Strickerschmidt, Streit um Hildegard v. Bingen, Bingen 1998.

Kościelna opinia na temat: New Age jest przedstawiona w publikacji:

Papieska Rada ds. Kultury, Papieska Rada ds. dialogu międzyreligijnego, Jezus Chrystus dawcą wody żywej. Refleksje na temat New Age z perspektywy chrześcijańskiej, Rzym 2003.

W/w publikacja jest do ściągnięcia w formacie pdf z następującej strony internetowej (link:): <http://nazaret.juengergemeinschaft.at/downloads>

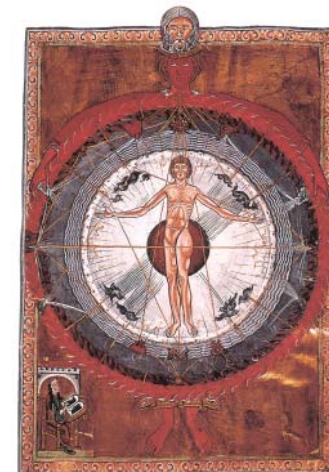
Autor: P. dr Clemens Pilar COp
Gebrüder Lang Gasse 7, A-1150 Wien
clemenspilar@gmx.at Tel./fax: 0043-(0)1/893431247
<http://nazaret.juengergemeinschaft.at>

Hasło

Medycyna Hildegardy

Do najważniejszych tematów społecznych należy w naszych czasach wszystko, co dotyczy zdrowia.

Podczas, gdy tak zwana „medycyna szkolna”, spotyka się z coraz większą krytyką, „terapię alternatywne” zdobywają coraz większe uznanie. Wiele z tych terapii jest niepoważnych, wiele uznaje się za ezoteryczno-magiczną metodę leczniczą. Cóż zatem tkwi w tzw. „medycynie Hildegardy”? Czy jest to medycyna, którą bez zastrzeżeń mogą stosować również chrześcijanie?

Kim była Hildegarda z Bingen?

Hildegarda z Bingen jest jedną z najwybitniejszych kobiet niemieckiego Średnio-wieczna. Urodziła się w roku 1098, w wieku 8 lat została oddana pod opiekę pustelnicy Jutty ze Spohnheim; która mieszkała na górze Disiboden w pobliżu Bingen. W wieku 16 lat Hildegarda została

nowicjuską konwentu zakonnicy z Disiboden, a mając 38 lat jego przeoryszą. Już od ósmego roku życia zaczęła poznawać duchowość benedyktyńską i ich pisma. Po pewnym czasie zaczęła korespondować z różnymi znakomitymi uczonymi swojej epoki. Jeszcze w młodych latach otrzymała intuicyjne zdolności, które sama nazywała „visio”. Od 40-go roku życia otrzymywała głębokie wizje, które zostały później opisane w jej wielkich dziełach: *Sci vias Domini* („Poznaj drogi Pana”), *Liber Vitae Meritorum* („Księga nagród życia”) i *Liber Divinorum Operum* („Księga dzieł Bożych”). Obok dzieł wizjonerskich, w których jej wizje zostały zachowane w formie pisanej, literackie dzieło Hildegardy zawiera bogatą korespondencję z wybitnymi osobistościami całej Europy. Pomiędzy rokiem 1150 a 1160 powstały jej pisma przyrodnicze, które zostały przekazane jako *Physica* oraz *Causa et Curae*. Hildegarda stworzyła również

Już w młodych latach Hildegarda miała intuicyjne zdolności, które sama nazywała „visio”.

poezję śpiewaną, którą opatrzyła własnymi kompozycjami muzycznymi.

Jeszcze za życia został jej nadany zaszczytny tytuł „prophetissa teutonica” (tzn. niemiecka prorokini). Została też nazwana „Kamieniem szlachebnym Bingen” i „Sybillą znad Renu”. Jej prorockie zdolności nie ograniczały się tylko do spojrzenia w przyszłość, lecz również obejmowały głębokie wniknięcie w tajemnice Pisma Świętego. Hildegarda zmarła 17 września 1179. Choć nigdy nie została formalnie kanonizowana, jest czczona jako święta i wymieniana w oficjalnym kalendarzu świętych Kościoła.

Czym jest medycyna Hildegardy?

„Medycyna Hildegardy” jest wynalazkiem XX wieku. Dopiero w latach 70-tych, w związku z nadchodzącym bohemem ezoteryki i promocji zdrowia, wydobyto jej pisma przyrodnicze i wykorzystano je w celach handlowych w ramach tak zwanej „medycyny Hildegardy”. Twierdzono, że ta medycyna jest szczególnej jakości, gdyż pochodzi z boskiego objawienia. Dlatego określana jest przez niektórych jako: „boska medycyna”, która (z powodu swego pochodzenia) nie może być poddawana w wątpliwość. Wokół **„Medycyna Hildegardy” jest wynalazkiem XX wieku.** „medycyny Hildegardy” rozwinął się jej własny kult, który jest propagowany np. w tzw. „kręgach Hildegardy”. Przede wszystkim jednak „medycyna Hildegardy” zdobyła popularność jako idea biznesu, ponieważ posiadając etykietę „Hildegardy”, tradycyjne, naturalne produkty mogą być sprzedawane w znacznie zawyżonych cenach.

Leczenie przy pomocy kamieni szlachebnych „według Hildegardy z Bingen” cieszy się coraz większą popularnością. Jednak ta „medycyna” w ogóle od niej nie pochodzi – podkreślają historycy.

Czy „medycyna Hildegardy” jest pochodzenia boskiego?

Wielu współczesnych zwolenników „medycyny Hildegardy” jest zdania, że wszystkie pisma Hildegardy z Bingen zostały spisane jako dyktanda z nieba i dlatego posiadają autorytet porównywalny z autorytetem Pisma Świętego. To jednak nie jest prawdą ani w **Przyrodnicze pisma „Hildegardy” nie zawierają żadnego objawienia.** pism mistycznych, ani tym bardziej odnośnie dzieł przyrodniczych. Hildegarda z Bingen, jako jedna z najbardziej uczonych kobiet Średniowiecza, zebrała ówczesną wiedzę, zapisała ją i przetworzyła **Nie istnieją żadne oryginały pism przyrodniczych Hildegardy.** według mądrości, którą posiadała. W jej pismach przyrodniczych chodzi zatem o naturalną wiedzę z czasów Średniowiecza.

Oprócz tego jej pisma przyrodnicze w oryginale w ogóle się nie zachowały. Wszystko, co udało się odnaleźć, to pewne komentarze i zbiory różnych